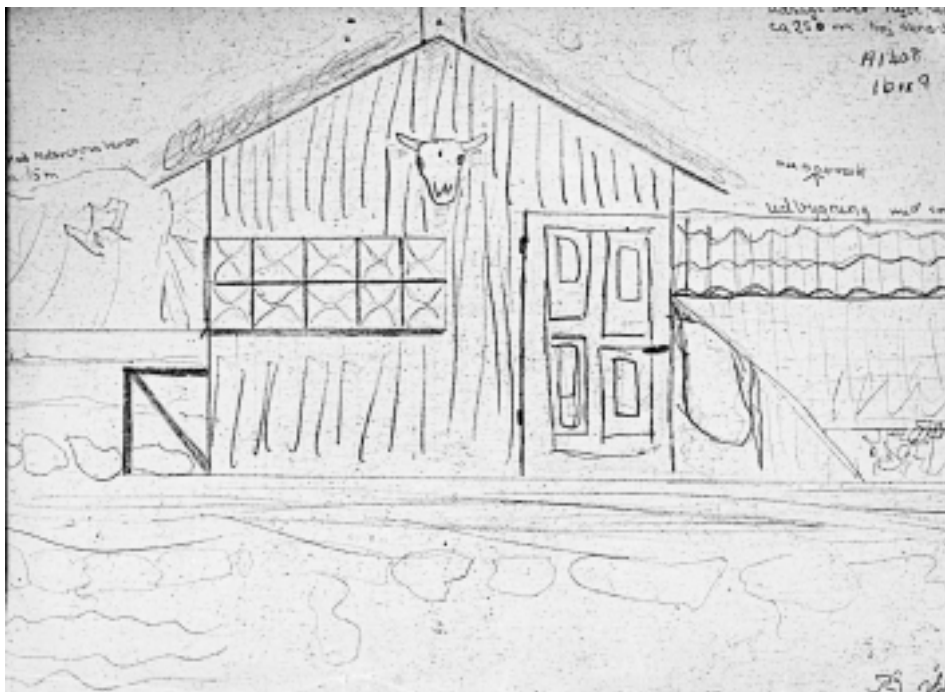

Drengeklubben ”KVIK”

Af Svend Aage Hansen

Oprettelsen

Omkring 1950, altså ca. 5 år efter at krigen sluttede, opstod der en trend, hvor flere bogserier omhandlende drengebørn var meget populære at læse.

Jeg nævner i flæng: Jan-bøgerne og Flemming-bøgerne.

En dag, da jeg tilfældigvis var oppe at lege med manufakturhandlerens yngste søn, Knud, kom vi til at snakke om, hvad de raske drenge i disse bøger bedrev.

”Skal vi ikke starte en drengeskole?”, spurgte Knud.

”Jo, det kan vi da godt”, svarede jeg, og det gjorde vi så.

”Jeg har netop læst i en bog om, hvordan sådan noget foregår, og jeg har endda bogen liggende”, sagde Knud. Bogens titel var ”Vi stifter en drengeskole”, og ud fra den lavede vi nu forskellige love og diverse regler.

”Hvad skal vi kalde klubben?”, spurgte jeg. ”Hvad med ”Drengeskolen Kvik?”, svarede Knud, og det blev så klubbens navn.

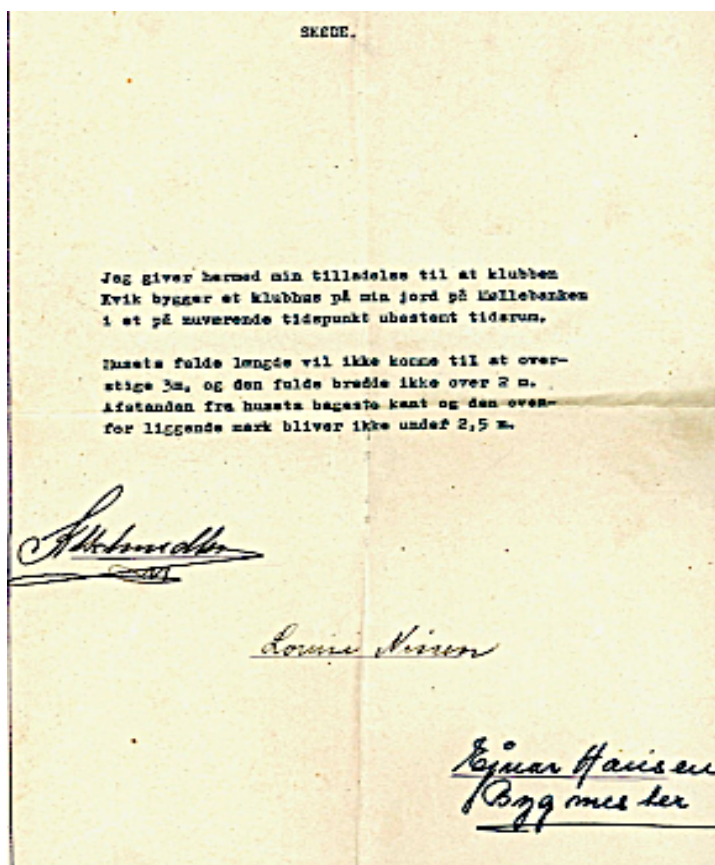
Hyttens tilblivelse

Der hvor der i dag ligger beboelsen Vestbanevej 6, var der før i tiden en lergrav i forbindelse med en skrænt. Her legede vi medlemmer af drengeklubben.

Jorden hørte ind under "Møllegården", som ejedes af kreaturhandler Hans Nissens kone, Louise Nissen. De var samtidig bedsteforældre til Hans Schnedler.

For at aktivere vores eventyrtrang, begyndte vi nu at grave en hule ind i skrænten. Taget var brædder, hvorpå der blev lagt græstørv. Hele dette tag-arrangement blev dog temmelig tungt, og for at holde taget oppe, blev der i midten anbragt en stolpe, som kunne holde taget oppe. Døren bestod af et stykke sækkelærred.

Vi fandt nu nogle forstenede cementsække fra tyskernes efterladenskaber, disse var efterhånden blevet hårde som en art klippeblokke. Af blokkene lavede vi nu en ovn med et jernrør som skorsten. Her sad alle klubbens medlemmer rundt om den interimistiske ovn på nogle hjemmelavede småbænke.

Skøde

For at bygge hytten, havde vi skam sørget for at have et skøde, så det hele foregik fuldkommen lovmæssigt korrekt.

Underskriverne på skødet var:

Knud Schnedler og bygmesteren Ejnar Hansen Det siger sig selv, at ejeren af Møllegården, Hans Schnedlers farmor, Louise Nissen (bedst kendt under navnet Visse), også skulle sætte sit navn på skødet, og det gjorde hun så. Skødet havde jo ikke haft retslig virkning, uden ejerens underskrift. Det blev naturligvis aldrig tinglyst, men for os havde det moralsk værdi, og det var da også en rar ting at have i orden.

Den daglige brug af hytten

Der udspandt sig nu en herlig tid, hvor vi lavede og gjorde forskellige ting. Vi røg lidt i smug, og om lørdagen kunne vi finde på at drikke en øl eller to, som vi havde tiltusket os på forskellig vis. Vi læste også pornoblade, hvilket på dette tidspunkt af vores udvikling var fy-fy skamme. Disse blade var Variete og Hudibras. De var meget vovelige dengang, men i dag vil de nok benævnes som blød porno.

Vi lagde have an foran "Hytten" og holdt hele området i fineste stand. Denne tid udspandt sig fra ca. 1950 til ca. 1956, og det er en tid, som alle medlemmerne aldrig vil glemme.

Medlemmerne af klubben

- Formand Knud Andersen, hvis far var manufakturhandler
- Jacob Thomsen, hvis far var læge
- Svend Aage Hansen, hvis far var tømrer
- Jacob Laursen, hvis far var altnuligmand
- Knuds bror, Mogens Møller Andersen, hvis far var manufakturhandler
- Hans Schnedler (senere Nissen), hvis far var slagter
- Min fætter, Poul Erik Nielsen, som boede i Kolding, hans far var dekoratør
 - og en overgang, en lærling oppe fra Vandel Savværk, Svend Olav Raimond Gydesen. Han blev for nemheds skyld kaldt Gysse

Love og regler for klubben

VI Kontingentet er (et) ^{100 kr} i ugen. I de uger man (ikke) er på ferie betales (egen) kontingentet. De tre første dage i ugen tages der mod Kontingentet. Ved glemsel af Kontingentet (pen) stiger det femte

II Et medlem som ved sin opførsel skader klubben kan udelukkes for en tid eller for evigt

III For at forandre klubloven må mindst $\frac{2}{3}$ af medlemmerne være enige.

IV I klubtiden må man ikke ryge, bade, lave balade o.lgn.

V Bliver klubben opløst, skal asseleholdning deles lige mellem dem, som for tiden er i klubben. Der holdes auktion blandt medlemmerne over bøger og andre

Søren.

I Klubben formål er at drive fri hobby; og låning af bøger, med medlemmerne har ret til at holde fonden

II Styrelsen skal bestå af formand, kasserer og sekretar.

III Hvert år i januar holdes generalforsamling. Her vælges styrelsen for det følgende år med hemmeligt valg.

IV Klubben mødes en gang om ugen (helst tirsdag) fra kl. 19⁰⁰ til 20⁰⁰. Efter tur hos de af medlemmer som har plads til at have mødet hos sig.

V Alle har ret til at være med til afstemningerne. Hvis lige mange stemmer for og imod, tæller formanden stemme for to.

Love.

1 Hvis et nyt medlem ønsker optagelse skal denne først igennem en prøvetid på tre dage før optagelsen kan finde sted.

2 Et medlem kan ikke udkøbe uden først at have fået 2 advarsler med mindst 12 timers mellemrum.

3 Et medlem kan ikke optages uden at der er 2 stemmer for (af alle stemmer)

4 Stemmeret har man ikke a. Hvis man skylder kontingent for mere end 2-3 uger b. Hvis man har fået en advarsel c. Hvis man har forbrudt sig med husets love.

5 Karantene kan højst være 14 dage.

6 En kammerat må bruge klubbens penge (dog ikke til eget forbrug, hvilket ville føre til udgang uden advarsel) og enhver kan forlange at få penge udleveret til efterlysning.

7 Hvis noget af huset eller dets inventar ødelægges skal dette erstattes betalt ud af den skyldige.

8 Medlemstallet må ikke overstige 10.

9 Alle har pligt til at arbejde for klubben, og hvis et medlem ikke vil, kan dette føre til karantene for en uge.

10 Det er tilladt at betale sig fri af en advarsel eller en karantene formidlet 25 ører for en advarsel og 25 ører pr uge for en karantene, men kan hvis over halvdelen af stemmerne er for.

LOV
BOG
FOR
DRENGE
KLUBBEN
KVIK

En mand der ikke har sin mellemkort med til klubben kommer ikke ind før har mellemkortet med.

Vedtaget
Hans Andersen
Søren Agge
Jacob Jø
Hans Schmidt
Hans Schmidt
Jacob Larsen

Så langt så godt. Jeg glemte lige at sige, at vi sad og hyggede os, samtidig med, at vi røg i smug. Hvad vi naturligvis, grundet vores unge alder, ikke måtte gøre for vores forældre. Nu hændte det sig, at netop på samme tid var Hans's far, slagter Knud Schnedler, og min onkel Ejnar, ovre fra savværket, der begge var inkarnerede jægere, netop var kommet hjem fra jagt. De besluttede sig for at aflægge os et besøg. Ejnar havde stadigvæk sit gode jagtgevær med, da han boede kun lidt derfra.

Men hvad var nu det? Der var ingen drenge at se, kun et jernrør, der stak op gennem taget, hvorfra der kom lidt røg ud. Desuden lød der en masse snakken nede fra jordhulen.

"Skal vi se, om vi kan få drengene ud af hulen?", sagde Ejnar idet han ladede sit jagtgevær med to stk. haglpatroner!!, hvorefter han affyrede begge skud op i luften.

Herved blev vi så forskrækkede, at vi fór ud af hulen.

I skyndingen kom vi til at vælte stolpen, som bar græstørvstaget oppe. Dette indebar, at taget styrtede ned og delvist begravede os.

Jeg skal lige nævne her, at ingen af os kom svært til skade. Der var kun tale om lettere hudafskrabninger og lignende.

Ejnar fik nu en rigtig dårlig samvittighed, da det jo kunne være gået gruelig galt. Efter grundig overvejelse besluttede han derfor, at der skulle opføres et rigtigt hus i stedet for. Materialerne var genbrugsmaterialer fra Savværket, og huset blev opført af et par tømrerlærlinge derfra, som led i deres uddannelse.

Min tante Magda (Poul Eriks mor) syede herefter et Dannebrogssflag, som vajede fra en flagstang, når hytten var i brug. Dette skete som regel i weekenderne, da Mogens var i lære som kommis i Fitting brugsforening, og Poul Erik, der boede i Kolding, også kun var til stede på ovennævnte tidspunkt.

Medlemskort til klubben

Klub Fabrikations-Kort		No. 6	Paabegyndt, den 1. 19										
			Færdig, den 1. 19										
Prend Åge Hansen													
Nr.	kg	Materialer	3	5	Uge Nr.	Arbejds Nr.	Material Nr.	Time Antal	Over Tid	Måske Mgt	Timeløn	Særlt udbetalt Timeløn	Pen. timeløn
			ab	as									
		Transport	1/20	1/20	6			0.5					
			13/20	15/20	1			2.5					
			16/20	17/20	6			1.5				3	50
		Lave gitters per	18/20	20/20	11			2.10					
		Dygget hus	11/20	12/20	11			2.30				14	50
		"	14/20	16/20	11			2.30					
		"	9/20	14/20	11			1.30					
		"	10/20	15/20	11			1.00					
		"	10/20	12/20	11			2.00				25	20
		zhynet tra	14/20	15/20	11			2.30					
		lavet kassar	13/20	17/20	11			5.10					
		TRANSPORT	11/20	12/20	11			1.00				32	01
		Renset muresten	13/20	16/20	11			3.00					
		TRANSPORT	15/20	17/20	11			4.00					
		lavet dør	15/20	18/20	11			5.00				42	00
		" seng	10/20	12/20	11			2.20					
		lavet lås	14/20	15/20	11			1.00					
		Selatex	14/20	17/20	11			3.00				48	00

Der blev ført regnskab med materialer og øvrige udgifter

Rejsegrammofonen

En dag ankom Gysse med en kasse under armen. Det viste sig at være en rejsegrammofon. Han havde en stak store longplayingplader med. Grammofonen kunne trækkes op med et håndsving, der var monteret på siden af grammofonkassen.

Han underholdt os nu med diverse "grammofonske" oplevelser. Især elskede han at spille "Københavnermarch". Dette gik godt, lige indtil min fætter, Poul Erik, fik nok af denne melodi. Han fór nu ind i hytten, hvor han rev "Københavnermarchen" af og brækkede den midt over, og så var det slut med den melodi.

Gysse fik nu en ny yndlingsplade, den hed "Blue Hawaii". Jeg kan stadig den dag i dag erindre melodien, og også når fjederen i maskinen gik i stå, hvorefter den skulle trækkes op ved hjælp af håndsvinget. Det lød ca. sådan her: Iiiiiii Blue Hawaii, efter at håndsvinget hurtigt blev trukket op, og man kunne nu høre resten af melodien færdig.

Der arbejdes ihærdigt på planeringen foran vores hytte. De arbejdende klubmedlemmer er - fra

venstre:

Hans Schnedler (senere også Nissen), Jacob Thomsen, Jacob Laursen, Svend Aage Hansen og Knud Andersen

Spor i sneen

I "Hytten" havde vi to køjesenge, men når vi var der alle mand, var der ikke senge nok. Vi besluttede at bygge et "Anneks" til "Hytten".

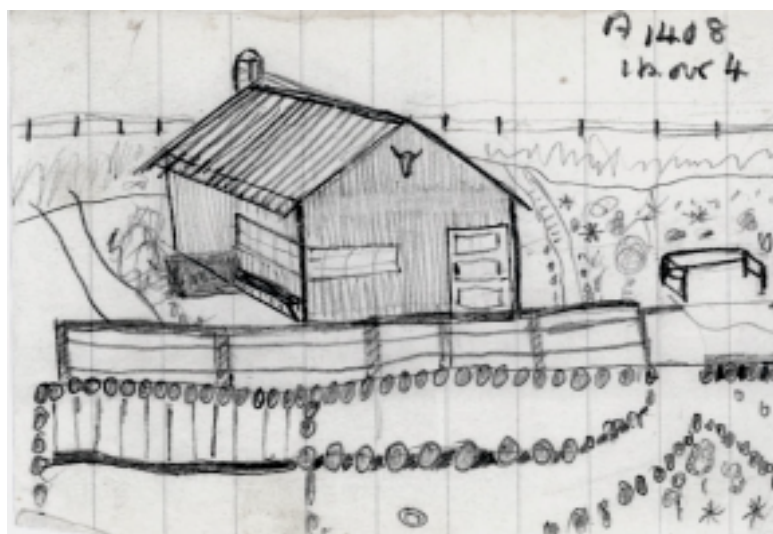
Hertil manglede vi byggemateriale, især brædder til beklædning af "Anneks". Et lyst hoved kunne berette, at der ude på den nedlagte flyveplads, på en gammel forladt gård, lå i stakkevis af gamle brædder. (Det var den gård, der senere blev lavet om til byggeledelse). Her residerede Dahl og Pedersen, godt hjulpet af deres medhjælper Carl Bøje, hvis ene opgave var at fange mus og at lave kaffe til personalet.

Vi begav os nu ud på et togt for at erhverve os noget af al den herlighed, som her var til stede. Jeg vil lige bemærke her, at det var, før der blev opsat hegn omkring den senere "Flyvestation Vandel", så der var i vores øjne fri adgang. Jeg nævner også lige, at der denne dag lå et tykt lag tøsne over hele arealet. Da vi nu var kommet derud og havde fået os godt forsynet fra diverse bræddestakke, og lige skulle til at bære brædder derfra på vore skuldre, kom vi i tanke om, at det jo faktisk var en form for tyveri, og man kunne jo spore vores fodaftryk lige op til vores residens.

"Den klarer jeg", sagde Knud, "jeg har læst i en bog om indianerne, at de slørede deres spor ved at gå baglæns".

Det var dog en genial ide, og sådan blev det. Efter adskillige ture frem og tilbage, hvor vi hver gang huskede at gå baglæns på tilbagevejen, havde vi nu fået fat i det antal brædder, vi skulle bruge. Der var nu et ual af spor fra vores hytte, men ingen, der viste den anden vej.

Tegning og plantegning over "Hytten"

Ødelæggelse af Kongens Mønt

En yndet sport var at tage diverse kobbermønter, såsom en-, to- og femører, hvorefter vi løb ned til den nærliggende Vandelbane, der jo kun lå 100 meter fra vores residens. Der lagde vi mønterne på skinnerne og ventede spændt på næste tog. Dengang var det som regel de velkendte skinnebusser, der kunne køre begge veje. Når diverse hjul nu var placeret over vore mønter, blev disse trykket både flade og skæve, og vi kiggede undrende på dem.

Da det jo var kongens mønt, var hele arrangementet faktisk særdeles ulovligt, men det var vi da bare ligeglade med.

En brat opvågning

En aften overnattede nogle af os i ”Hydden”. Her skulle altid være en vagtpost vågen, så han kunne fylde brænde ind i den åbne pejs, der var muret op af genbrugsmursten. Op gennem eternittaget endte skorstenen i et 1 m. langt cement-kloakrør.

Pejsen var muret op af pensioneret murer, Ejnar Hjort, og betalingen var en flaske brændevin. Nå, men hen på natten valgte Mogens og Poul Erik at gå en tur over på savværket for at hente forsyninger af forskellig art. Blandt andet var de lige en tur forbi motorhuset, hvor bedstefars gamle dieselmotor stod. Her vidste de, at når bedstefar Marius startede motoren, pumpede han altid lidt dieselolie i den, aldeles ligesom når man før i tiden havde en choker, som man kunne skubbe tilbage, når motoren var varm. Det overskydende brændstof blev pumpet op i en skål, hvorefter bedstefar hældte det ned i en spand. Dette brændstof var meget eftertragtet ovre i vores hytte, da det var meget velegnet til at tænde op i pejsen med.

De to udsendinge var da også en smut forbi motorhuset, hvor de hældte en hel del brændstof over i en medbragt dunk. Da de derefter, hen på natten, vendte tilbage til ”Hydden” og kiggede ind ad vinduerne, kunne de se, at vagtposten, som i dette tilfælde var Jacob Laursen, sad foran den næsten udbrændte pejs og sov i en gammel autostol.

Det var da for galt, og de to kumpaner besluttede, at nu skulle vagtposten have en brat opvågning, hvorefter der klatrede op på taget og hældte den medbragte dieselolie ned i skorstenen. Men hvad var det ????, der skete ingenting. (Her skal lige bemærkes, at diesel ikke eksploderer ligesom benzin). De kiggede nu ned i skorstensrøret, og i det samme udløste de ulmende gløder i forbindelse med dieselolien en art retningsbestemt eksplosion, der stod op igennem det foromtalte skorstensrør. De to kumpaner blev herved overordentligt overraskede og forskrækkede. De sprang baglæns ud på eternittaget, der ikke kunne holde til deres vægt. Benene røg igennem taget, og der blev an allerhelvedes larm. Hvis det var meningen, at vi skulle op på dupperne, så lykkedes operationen fuldt ud, ja endda den sovende vagtpost vågnede op til dåd. Der gik nogen tid, før han sov på posten igen.

Jeg erindrer, at vi lå i den dybeste søvn og så pludselig udløstes en eksplosion henne i pejsen, hvorefter taget omkring skorstenen blev perforeret af nedstikkende ben. Vi fik vi en meget brat opvågning. Ja, selv de to ballademagere, der havde skrabet lidt hud af deres ben ved at jukke gennem eternittaget, blev en hel del påvirkede af postyret.

Afslutningen

En dag i 1956 mødte jeg nogle mennesker nede i byen, som sagde: ”Ved du ikke, at Jeres hytte står i fulde flammer?”

Forskrækket over dette fór jeg nu op til ”Hydden” som, fordi den bestod af knastørt træ, allerede var nedbrændt til grunden. Kun pejsen stod tilbage, da den jo var muret op i genbrugs-mursten. Det var et sørgeligt syn! Om nogen af medlemmerne havde været oppe at tænde ild i pejsen og så var gået derfra, og der var sprunget gløder ud, som havde antændt ”Hydden”, eller om der slet og ret var nogen, der ikke kunne unde os fornøjelsen med den og så slet og ret havde sat ild til den, det blev aldrig opklaret.

Men en ting står fast: Fra den dag var det slut med ”Hydden” og drengeklubben Kvik, og en epoke var dermed forbi.